

данъ съ френетическо „ура“ отъ множеството народъ и опълченци.

Отъ станцията Царя отиде право на пригответната му квартира, гдѣто бѣха поставени почетни часови отъ ротата, назначена за изпълнение караулната служба при Царя и Главнокомандующия.

На 28 Май Царя неочаквано дойде въ лагера, когато едната частъ отъ опълченцитѣ бѣше отишла на рѣката Теляжина да се пере, а отъ другата — едни се кърпяха, други четяха устави а трети се забавляваха.

Когато дневалнитѣ извикаха: „дежурни на линия“ и се зачу викътъ: „Императора иде“, който викъ се отзова чакъ до рѣката, опълченцитѣ моментално скокнаха, а онѣзи отъ рѣката тичешката се обличаха и вътрѣ въ нѣколко минути всичкитѣ опълченци бѣха по мѣстата си построени за срѣща.

Царя се приближи до лѣвия флангъ на лагера и поздрави опълченцитѣ отъ 6-а дружина. Слѣдъ това Царския фаetonъ полека потегли къмъ дѣсния флангъ, съпровожданъ стъ опълченцитѣ, поздравени вече отъ Него, които цѣпяха въздуха съ виковетѣ „ура“, като същеврѣменно хвърляха калпацитѣ си високо въ въздуха, а когато Царя достигна дѣсния флангъ цѣлото опълчение, сплотено въ една обща масса бѣше около Него. Това неочаквано идване на Императора въ лагера окуражи падналитѣ малко духомъ опълченци.

Въ края на Май мѣсець заговориха за походъ. На 27 сѣщий Май дружинния докторъ Вязанковъ изиска, съгласно приказа по дружината, по 4 человекъ отъ рота отъ по слабитѣ въ строя за санитарна служба. Ротнитѣ командири испратиха при доктора вмѣсто по 4, по 25—30 человекъ и сами отидоха при него, настояваха да признае испратенитѣ за болни и неспособни за служба, тъй като тѣ били разваляли ротитѣ имъ. Разбира се д-ръ Вязанковъ отказа да направи това.

— Добра е тя! хора съвършено здрави да се призвоятъ за болни?! казваше доктора.

— Въ такъвъ случай ний ще ги аттестираме лошо и ще ги приведемъ въ разрѣда на штрафованитѣ, казахъ Усовъ, Живаревъ и Стесель. Такива лѣнтаяи намъ